

Mishnah Menahot, chapter 5

משנה מנחות פרק ה

(1) All meal-offerings must be offered unleavened, with the exception of the leavened cakes of the thanksgiving-offering (see Leviticus 7:13) and the two loaves [of Shavuot], which are offered leavened (see Leviticus 23:17). Rabbi Meir says: The leaven must be taken from [the meal-offerings] themselves and with

א כל המנחות באות מצה, חוץ מחמץ שבתודה ושתי הלחם, שהן באות חמץ. רבי מאיר אומר, שאור בודה להן מתוכן ומחמץ. רבי יהודה אומר, אף היא אינה מן המבחר, אלא מביא את השאור, ונותן לתוך המדה, וממלא את המדה. אמרו לו, אף היא היתה חסרה או יתרה: ב כל המנחות גלושות בפשרין, ומשמרן שלא יחמיצו. ואם החמיצו

this they are leavened [i.e., they take a little flour, add water and allow it to leaven and rise. This is then returned to the rest, serving as yeast, because if yeast were to be added to the flour, it would measure more than the prescribed amount of one tenth of an *eifah*]. Rabbi Yehudah says: That is not the best way [since such fresh yeast will not leaven the rest well], rather [first of all] leaven must be brought and put into the [tenth of an *eifah*] measuring vessel and then the measuring vessel is filled up [with flour]. But they replied to him; Even so [it is not satisfactory]; for sometimes, it would be too little [flour. In the case where the yeast had too much water, and it blew up, and consequently, took up more space than flour would have] and sometimes too much [if the yeast had too little water, was compressed and hard and consequently, took up less space than flour would have, thus resulting in too much flour].

(2) All [unleavened] meal-offerings must be kneaded with lukewarm water and must be watched lest they become leavened. If one allowed the remainder [after the three fingers-full had been lifted to be offered on the altar] to become

רבנו עובדיה מברטנורא

א כל המנחות באות מצה חוץ מחמץ שבתודה. דכתיב (שם ז) על חלות לחם חמץ: ושתי הלחם. דכתיב (שם נג) חמץ תאפינה: שאור היה בודה להן מתוכן. מתוך עשרון תתודה ושתי הלחם היה מוציא שאור, שהיה לש מן הסולת מעט לאחר שנמדד וטומנו בסולת ומתחמץ מאליו וממנו מחמץ השאר, שממקום אחר לא היה יכול להביא שלא תהא מנחה יתירה: היא אינה מן המובחר. שאינה מחמצת יפה. לפי שאין לה שאור מחומץ יפה: אלא מביא שאור. שמחומץ יפה מתוך ביתו, ונותן לתוך העשרון, ומוסיף וממלא סולת: אף היא היתה חסרה או יתרה. כגון אם השאור עבה ומגובל בקושי עם מעט מים, אינו מחזיק נפח גדול כאילו היה קמח ונמצא העשרון יותר, לפי שאם לא היה שאור מגובל היה נפחו גדול מעכשיו. ואם אינו מגובל יפה שנתן בו מים הרבה, נמצא נפחו גדול משאילו היה קמח ונמצא עשרון חסר, שאם לא בשביל המים לא יהיה מלא. והלכה

leavened one transgresses a prohibition, for it is written, "No meal-offering which you sacrifice to the Lord must be made [out of anything] leavened" (Leviticus 2:11) [thus the prohibition regarding a meal-offering as a whole. Regarding the remainder, this is learned from that which is written **לא תאפה חמץ חלקם**,

שְׂרִיָּהּ, עוֹבֵר בְּלֹא תַעֲשֶׂה, שְׁנֵאמַר (ויקרא ב), כָּל הַמִּנְחָה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַה' לֹא תַעֲשֶׂה חֻמֵץ. וְחִיבִים עַל לִישְׁתָּהּ, וְעַל עֵרִיכְתָּהּ, וְעַל אֲפִיתָהּ: ג' יֵשׁ טַעֲוֹנוֹת שְׁמֹן וְלִבּוֹנָה, שְׁמֹן וְלֹא לִבּוֹנָה, לִבּוֹנָה וְלֹא שְׁמֹן, לֹא שְׁמֹן וְלֹא לִבּוֹנָה. וְאֵלוֹ טַעֲוֹנוֹת שְׁמֹן וְלִבּוֹנָה, מִנְחַת הַסֹּלֶת, וְהַמִּחְבֵּת, וְהַמִּרְחֶשֶׁת, וְהַחֲלוֹת, וְהַרְקִיקִין, מִנְחַת כֹּהֲנִים, וּמִנְחַת כֹּהֵן מִשִּׁיחַ, וּמִנְחַת

literally "It must not be baked leavened their portion," (Leviticus 6:10, see Rashi there). From this juxtaposition we learn that even the leftovers which are eaten by the priest may not be baked leavened]. One is liable for the kneading as well as for the shaping and for the baking [if the meal-offering leavened and he did any of these, he transgressed the prohibition; if he did all of these, he transgressed three times].

(3) Some [meal-offerings] require oil and frankincense, [some require] oil but not frankincense, [some] frankincense but not oil, [and some] neither oil nor frankincense. These require oil and frankincense: The meal-offering of fine flour (Leviticus 2:1), one prepared pan-fried (ibid. 2:5), one prepared in a deep pot (ibid. verse 7), the [unleavened] loaves and the [unleavened] wafers [of the meal-offering baked in an oven (ibid. 2:4)], the meal-offering of the priests [who donated any of these], the [daily] meal-offering of the anointed High Priest (ibid.

רבנו עובדיה מברטנורא

כרבי יהודה: **ב שנאמר כל המנחה אשר תקריבו לה' לא תעשה חמץ**. ארישא קאי דקתני ומשתמרות שלא יחמיצו, וקודם קמיצה משתעי. ושיירי ילפינן מקרא אחרינא דכתיב (ויקרא ו) לא תאפה חמץ חלקם, אף חלקם של כהנים שהם שיירי המנחה שנשאר מן הקומץ, אף זה לא תאפה חמץ. ובחמץ דוקא הוזהרו על השירים. אבל מותר ללוש אותם בדבש ולטגנן בו: **עריכתה**. שמתעסק בה בידים אחר לישת. וחייבין על כל אחת ואחת. לפי שנאמר לא תעשה חמץ, יכול לא יהא חייב אלא אחת, תלמוד לומר לא תאפה, אפייה בכלל היתה ולמה יצאת, להקיש אליה, מה אפייה מיוחדת שהיא מעשה יחידי וחייבין עליה בפני עצמה, אף אני אביא לישתה ועריכתה וכל מעשה יחידי שבה, לאתויי קיטוף שהוא מעשה יחידי וחייבין עליה בפני עצמה. וקיטוף הוא שמחליק פניה במים ואע"ג דלא מחזי כל כך מעשה: **ג מנחת סולת**. המתנדב מנחה סתם, מביא סולת ושמן ולבונה ובוללה וקומצה כמו שהיא קודם אפייה. ובדידה כתיב שמן ולבונה. וכל הני אחריני גמרי ממנחת סולת דכתיב בה נפש, דמשמע דכל מנחת יחיד טעונה שמן ולבונה: **והחלות והרקיקין**. למנחת מאפה תנור קרי החלות והרקיקין. דאי בעי חלות מייתי, ואי בעי רקיקין מייתי: **ומנחת**

6:13) [offered once in the morning and once in the evening], the [freewill] meal-offering of a gentile, the [freewill] meal-offering of women, and the meal-offering of the *omer* (ibid. 2:15). The meal-offering which was offered with the libations, [however,] (Numbers 15:4-11) requires oil, but not frankincense. The showbread requires frankincense, but not oil. The two loaves [of Shavuot (Leviticus 23:17)], the sinner's meal-offering (Leviticus 5:11) and the meal-offering of the suspected woman (Numbers 5:15) require neither oil nor frankincense.

גוים, ומנחת נשים, ומנחת העומר. מנחת נסכין טעונה שמן, ואין טעונה לבונה. לחם הפנים טעון לבונה, ואין טעון שמן. שתי הלחם, מנחת חוטה, ומנחת קנאות, לא שמן ולא לבונה: ד וחיב על השמן בפני עצמו, ועל הלבונה בפני עצמה. נתן עליה שמן, פסלה. לבונה, ילקטנה. נתן שמן על שרייה, אינו עובר בלא תעשה. נתן כלי על גבי כלי, לא פסלה: ה יש טעונות הגשה ואין טעונות תנופה, תנופה ולא הגשה, הגשה ותנופה,

(4) [Regarding the meal-offerings of the sinner, of which it is written; "He must not put oil over it, nor must he place frankincense upon it" (Leviticus 5:11) and the suspected woman, of which it is likewise written; "He shall not pour over it oil and shall not place frankincense upon it" (Numbers 5:15), one is] liable for the oil by itself and for the frankincense, by itself. If he put in oil, he has rendered it invalid, but if frankincense, he picks it off. If he put oil on the remainder, [unlike the prohibition regarding baking leavened of Mishnah 2 above] he has not thereby transgressed a prohibition. If he put one vessel [containing oil] above the other vessel [containing the meal-offering], he has not thereby rendered it invalid [only if he poured the oil or placed the frankincense onto the meal-offering directly].

(5) Some [meal-offerings] require bringing close [to the southwest corner of the altar] but not waving; some require waving but not bringing close, some require

רבנו עובדיה מברטנורא

כהנים. כהן שהתנדב אחת מחמש מנחות הללו: מנחת כהן משיח. מנחת חביתין: גוי. מתנדב מנחה כדילפינן מאיש איש, מלמד שהנכרים מביאין נדרים ונדבות כישראל: ומנחת נשים. אשה שהתנדבה מנחה: ומנחת נסכים. לא בעי לבונה, דשמן נאמר בה ולא לבונה: ולחם הפנים. כתיב ביה (ויקרא כד) ונתת על המערכת לבונה זכה. ולא כתיב ביה שמן: שתי החלות. של עצרת. לא החוכר בדן לא שמן ולא לבונה: מנחת חוטה ומנחת קנאות. בהדיא כתיב בהו (שם ה) לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבונה: ד וחייב על השמן. אם נתנו על מנחת חוטה או על מנחת קנאות: נתן כלי. שיש בו שמן: על גבי כלי. של מנחת חוטה: לא פסלה. ולא אמרינן הרי עבר על מה שכתוב בתורה שלא ישים עליה שמן, שלא הזהירה תורה אלא שלא יתן השמן לתוך הסולת או לתוך הקמח:

bringing close and also waving; and some require neither bringing close nor waving. These require bringing close [to the southwest corner of the altar] but not waving: The meal-offering of fine flour (Leviticus 2:1), the one prepared pan-fried (ibid. 2:5), the one prepared in a deep pot (ibid. verse 7), the [unleavened] loaves and the [unleavened] wafers [of the meal-offering baked in an oven (ibid. 2:4)], the meal-offering of the priests [who donated any of these], the [daily] meal-offering of the anointed High Priest (ibid. 6:13) [offered once in the morning and once in the evening], the [freewill] meal-offering of a gentile, the [freewill] meal-offering of women, and the sinner's meal-offering (Leviticus 5:11). Rabbi Shimon says: The meal-offering of the priests and the meal-offering of the anointed High Priest do not require bringing close, since [it is all burned upon the altar and] no three fingers-full is taken out of them, and where no three fingers-full is taken out [which usually permits the remainder to be eaten] bringing close [to the altar] is not necessary [the *halachah* does not follow Rabbi Shimon].

(6) These require waving but not bringing close: The *log* of oil of the leper and his guilt-offering (Leviticus 14:12), the firstfruits, according to Rabbi Eliezer ben Yaakov (see Rashi Deuteronomy 26:4), the sacrificial portions of an individual's peace-offerings and the chest and thigh thereof, whether they are the offerings of men or of women [require waving, however], by Israelites [only], but not by others [i.e., only Israelite men join the priest in the waving procedure, excluding women and gentiles]. The [waving of] two loaves and the two lambs of Shavuot,

רבנו עובדיה מברטנורא

ה טעונות הגשה. בחודה של קרן דרומית מערבית, כדכתיב (שם ב) והגישה אל המזבח: והחלות והרקיקין. מנחת מאפה תנור: מנחת כהנים. שהיא כולה כליל: וכל שאין בהם קמיצה. להתייר השייריים מן המנחה לכהנים, אין בהן הגשה. ואין הלכה כר' שמעון: ו לוג ואשם מצורע. כתיב בהו והניף: והביכורים כדברי ר' אליעזר בן יעקב. גרסינן, כלומר, דשמעינן ליה בעלמא דאמר ביכורים טעונים תנופה והלכה כמותו: אימורי שלמי יחיד וחזה ושוק שלהן. בהדיא כתיב בהו

לא תנופה ולא הגשה. אלו טעונות הגשה ואינן טעונות תנופה, מנחת הסלת, והמחבת, והמרחשת, והחלות, והרקיקין, מנחת כהנים, מנחת כהן משיח, מנחת גוים, מנחת נשים, מנחת חוטא. רבי שמעון אומר, מנחת כהנים, מנחת כהן משיח, אין בהן הגשה, מפני שאין בהן קמיצה. וכל שאין בהן קמיצה, אין בהן הגשה: ו אלו טעונין תנופה ואין טעונין הגשה, לג שמן של מצורע ואשמו, והבכורים כדברי רבי אליעזר בן יעקב, ואמורי שלמי יחיד וחזה ושוק שלהן, אחד אנשים, ואחד נשים, בישראל אבל לא באחרים, ושתי הלחם, ושני כבשי עצרת,

how is it performed? He places the two loaves alongside the two lambs and puts his two hands beneath them and waves them forward and backward, upward and downward, for it is written, "That have been waved and elevated" (Exodus 29:27) ["waved," meaning forward and backward and "elevated," meaning up and down]." The waving was performed [even] on the east side [of the altar which was further from the inner Sanctuary;

כיצד הוא עושה, נותן שתי הלחם על גבי שני כבשים, ומניח שתי ידיו מלמטון, מוליך ומביא, מעלה ומוריד, שנאמר (שמות כט), אשר הונף ואשר הורם. תנופה היתה במזרח, והגשה במערב. ותנופות קודמות להגשות. מנחת העמר ומנחת קנאות, טעונות תנופה והגשה. לחם הפנים ומנחת נסכים, לא תנופה ולא הגשה: ז רבי שמעון אומר, שלשה מינים טעונים שלש מצות, שתיים בכל אחת ואחת, והשלישית אין בהן. ואלו הן, זבחי שלמי יחיד, וזבחי שלמי צבור,

however, preferably it should be performed at the west side] and the bringing close on the [south]west side. The ceremony of waving comes before that of bringing close [in those offerings requiring both]. The meal-offering of the *omer* and the meal-offering of the suspected woman require bringing close and waving. The showbread and the meal-offering with libations (Numbers 15) require neither bringing close nor waving.

(7) Rabbi Shimon says: There are three types of sacrifices which [between them] require three rites [the rite of leaning forcefully upon it, that of waving the live animal and waving the chest and thigh]; two [of the three rites] apply to each type of sacrifice, but the third is with none. And these are [the three types of sacrifices]: The peace-offering of the individual, the peace-offering of the

רבנו עובדיה מברטנורא

(ויקרא י) שוק התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים יביאו להניף: אחד שלמי אנשים ואחד שלמי נשים. טעונים תנופה: בישראל אבל לא באחרים. מפרש בגמרא דהכי קאמר, אחד אנשים ואחד נשים קרבנן טעון תנופה, ותנופה עצמה בישראל אבל לא בידי נשים, דהכי תניא, בני ישראל מניפין ואין הגוים מניפין, בני ישראל מניפין ולא בנות ישראל מניפות: שתי הלחם וכבשי שלמים של עצרת. הבאים בגלל הלחם. כתיב בהו (שם כג) והניף אהרן אותם על לחם הביכורים, ולא על ממש, אלא סמוך להם, כבשים בצד הלחם. כדברי רבי בבביתא. וכן הלכה: שנאמר. (במלואים) (שמות כט): אשר הונף ואשר הורם. ומהונף והורם דמלואים ילפנין שאר תנופות. תנופה, מוליך ומביא. תרומה, מעלה ומוריד: תנופה היתה במזרח. כלומר, אף במזרח של מזבח יכול להניף. וכל שכן במערבו דקרוב יותר להיכל: ותנופות קודמות להגשות. בתחלה מניף ואחר כך מגיש. ובמנחת העומר ובמנחת קנאות איירי דטעונות תנופה והגשה, וכתיב במנחת קנאות (במדבר ה) והניף את המנחה לפני ה', והדר והקריב אותה אל המזבח: ז שלשה מינים. שלמי יחיד, ושלמי צבור שהם כבשי עצרת, ואשם מצורע. שלשה מינים הללו טעונים בין שלשתן שלש מצות, סמיכה, תנופה חיים, תנופה

community [i.e., the two lambs of Shavuot] and the guilt-offering of the leper. The peace-offering of the individual requires the forceful leaning of hands for the live animal and waving [the chest and thigh] after it is slaughtered, but it does not require waving for the live animal. The peace-offering of the community requires waving for the live animal and also, after it is slaughtered [the chest and thigh], but it does not require the forceful leaning of hands. The guilt-offering of the leper requires the forceful leaning of hands and also waving for the live animal, but it does not require waving [the chest and thigh] after it is slaughtered.

וְאִשֶּׁם מְצוּרָע. זָבַחַי שְׁלָמֵי יְחִיד, טְעוּנִים סְמִיכָה חַיִּים, וְתִנּוּפָה שְׁחוּטִים, וְאִין בָּהֶם תִּנּוּפָה חַיִּים. זָבַחַי שְׁלָמֵי צְבוּר, טְעוּנִים תִּנּוּפָה חַיִּים וְשְׁחוּטִים, וְאִין בָּהֶן סְמִיכָה. וְאִשֶּׁם מְצוּרָע, טְעוּן סְמִיכָה וְתִנּוּפָה חַי, וְאִין בּוֹ תִנּוּפָה שְׁחוּטִים: ח הָאֹמֵר הָרִי עָלַי בְּמַחְבַּת, לֹא יָבִיא בְּמַרְחֶשֶׁת. בְּמַרְחֶשֶׁת, לֹא יָבִיא בְּמַחְבַּת. וּמָה בֵּין מַחְבַּת לְמַרְחֶשֶׁת, אֶלְאֵ שְׁהַמְרַחֶשֶׁת יֵשׁ לָהּ כְּסוּי, וְהַמַּחְבַּת אִין לָהּ כְּסוּי, דְּבָרֵי רַבִּי יוֹסֵי הַגְּלִילִי. רַבִּי חֲנַנְיָהּ בֶּן גַּמְלִיאֵל אָמַר, מַרְחֶשֶׁת עֲמָקָה וּמַעֲשִׂיָה רֹחֲשִׁים, וּמַחְבַּת צְפָה וּמַעֲשִׂיָה קָשִׁים:

(8) If one says: I take upon myself [to offer] a *mahavat* [meal-offering], he must not bring one in a *marheshet*; if a *marheshet* [meal-offering], he must not bring one in a *mahavat*. What is the difference between a *mahavat* and a *marheshet*? The *marheshet* has a cover to it, but the *mahavat* has no cover; these are the words of Rabbi Yose HaGalili. Rabbi Hananiah ben Gamliel says: A *marheshet* is [a] deep [pot] and that which is prepared in it is spongy [i.e., it vibrates and wiggles], a *mahavat* is [a] flat [pan] and that which is prepared in it is hard [since there are no sides to a *mahavat*, the meal-offering prepared in it had to harden so that it would not spill over the sides].

רבנו עובדיה מברטנורא

שְׁחוּטִים: שְׁתֵּים. שְׁתֵּים. מִצוֹת מִן הַשֶּׁלֶשׁ יֵשׁ בְּכָל מִין וּמִין, וְהַשְּׁלִישִׁית אִין בָּהֶם. דְּאִין בְּכָל מִין אֵלֹא שְׁתֵּים: שְׁלָמֵי יְחִיד. כְּתִיב בְּהוֹ שְׁמִיכָה בּוֹיָקָא: וְתִנּוּפָה שְׁחוּטִים. בַּחוּה וְשׁוֹק שְׁלֶהֶן, בְּצוֹ אֵת אַהֲרֹן: שְׁלָמֵי צְבוּר. כְּתִיב בְּהוֹ תִנּוּפָה חַיִּים, וְהִנִּיף הַכֹּהֵן אוֹתָם, דְּהֵינּוּ חַיִּים. וְתִנּוּפָה שְׁחוּטִים, בַּחוּה וְשׁוֹק שְׁלֶהֶן, דִּילְפִינָן (מְקַדְשִׁי) ״צ״ל מִשְׁלָמִין יְחִיד. אֲבָל סְמִיכָה לֹא בְעִי, דְּהִלְכְתָּא גַּמְרִי לֵה דְאִין בְּכָל קֶרְבָּנוֹת צְבוּר אֵלֹא שְׁתֵּי סְמִיכוֹת בְּלַבָּד, סְמִיכָה שֶׁל שְׁעִיר הַמִּשְׁתַּלַּח וְשֶׁל פֶּר הָעֵלֶם דְּבֵר שֶׁל צְבוּר: אִשֶּׁם מְצוּרָע. כְּתִיב בֵּיהּ תִנּוּפָה חַי, כְּדִכְתִּיב וְהִנִּיף הַכֹּהֵן אוֹתָם. בְּפִרְשַׁת זֹאת תִּהְיֶה. וְסְמִיכָה, דְּאִי אֲפֻשֶׁר לְקַרְבֵּן יְחִיד שֶׁלֹא יִסְמוּךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ קֶרְבָּנוֹ: אֲבָל לֹא תִנּוּפָה שְׁחוּטִים. דְּמֵיעַט רַחֲמֵנָא גַבֵּי שְׁלָמֵי יְחִיד, (וַיִּקְרָא ז) אֵת הַחוּה לְהִנִּיף אוֹתוֹ. אוֹתוֹ, לְמַעוּטֵי אִשֶּׁם שֶׁל מְצוּרָע שְׁאִינוּ טְעוּן תִּנּוּפָה שְׁחוּטִים: ח מַרְחֶשֶׁת עֲמוּקָה. דְּכְתִיב (וַיִּקְרָא ז) וְכֹל נַעֲשֶׂה בְּמַרְחֶשֶׁת, בְּתוֹכָהּ מִשְׁמַע, אֲלֵמָא יֵשׁ לָהּ תוֹךְ: וּמַעֲשִׂיָה רֹחֲשִׁין. שְׁהַשְּׁמוּן נַע וְנָד בְּתוֹכָהּ, לְשׁוֹן הָרוֹמֵשׁ עַל הָאֶרֶץ, דְּמַתְרַגְּמִין דְּרַחֲשִׁי. וְיֵשׁ שְׁגוּרְסִין וּמַעֲשִׂיָה רַכִּין.

(9) If one says: I take upon myself [to offer a meal-offering baked] in an oven, he must not bring that which is baked in a [small] stove or on tiles or in the fireplace of Arabs [which were dug in the ground and lined with clay].

Rabbi Yehudah says: If he so desires,

he may bring that which is baked in a stove [the *halachah* does not follow Rabbi Yehudah]. [If he says:] I take upon myself [to offer] a baked meal-offering (Leviticus 2:4) [all meal-offerings require either ten unleavened loaves or ten unleavened wafers], he may not bring half in loaves and half in wafers. Rabbi Shimon permits it since both varieties belong to the same [baked meal-]offering [the *halachah* does not follow Rabbi Shimon].

רבנו עובדיה מברטנורא

כלומר שלישתה רכה: **ומחבת צפה**. דכתיב (שם) על מחבת, משמע עליה ולא בתוכה, אלמא אין לה תוך: **צפה**. שאינה עמוקה אלא שוליה צפין אצל אוגניה. כמו צף על פני המים: **ומעשיה קשים**. שהעיסה שמתגנים בה לישתה קשה כדי שלא תשפך לחוץ, שהרי הכלי אין לו שפה: **ט כופח**. מקום שפיתת קדירה אחת, ופעמים שמסיקין אותו ואופין בו עיסה: **רעפים**. טוול"ש בלע"ז. עשוין מחרס ומסיקין אותן בכבשן: **ויורות הערביין**. כמין גומא העשויה בקרקע וטוחה בטיט ומסיקין אש בתוכה עד שתתלבן ואופים בה עיסה: **אם רצה יביא מעשה כופח**. דכופח מין תנור הוא. ואין הלכה כר' יהודה: **מנחת מאפה**. כתיבי בה חלות ורקיקים: **לא יביא מחצה חלות**. דכל מנחות באות עשר עשר, וזה לא יביא חמשה חלות וחמש רקיקין. אלא או הכל חלות, או הכל רקיקין: **מפני שהוא קרבן אחד**. ששניהם כתובים במנחה אחת. הלכך יכול להביא מחצה ממין זה ומחצה ממין זה. ואין כלכה כר"ש: